

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La
Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”.

Încercări zadarnice.

Împregiurările sub care s'a adus votul unanimității al conferinței naționale din Ianuarie a. c. erau potrivite a da naștere unei îngrijiri oarecare, că partidul național-român va avea să întâmpine în acțiunile sale viitoare greutăți noi. Deși toate concluziunile conferinței s'au luat în unanimitate de voturi, totuși din o parte s'a ținut potrivit cu interesele politice românești a se accentua deosebi oarecare divergențe în vederile reprezentanților români întruniți cel puțin asupra unui punct, căruia se atribuia o importanță destul de mare. Dacă această accentuare ar fi fost menită numai pentru marcarea pozițiunii unora în mijlocul partidului național, nimeni nu putea trage alte concluziuni decât, că acei cu vederile particulare nu voiesc să primească răspunderea pentru situațiunea creată prin votul unanim al conferinței. Însă nu aceste împregiurări puteau să nască îngrijirile, deși din punct de vedere al politicii românești eram îndreptățiți să așteptăm, ca în fața situațiunii grave, în care ne aflăm, fiecare Român de inimă să ne provoace acum în nici un mod o cestiune de divergență.

Ceea-ce a trebuit să înăsprească situațiunea a fost mai ales împregiurarea, că însuși dl. Mocsonyi, care acum pentru prima dată a luat parte la conferințele politice românești, ținute dela 1881 încoace, s'a grăbit a eși de după paravanul unei discuțiuni confidențiale și a proclama *urbi et orbi*, că Românii, deși la aparență solidari, nu sînt de o părere în ceea-ce privește așternerea memoriului la Monarch. E evident, că această eșire pe plan nu mai putea avea scopul de a declina răspunderea pentru situațiunea creată prin votul unanim al conferinței, ci după firea lucrului trebuia explicată ca o provocare formală la adresa conferinței naționale. E foarte cu anevoie a găsi altă explicațiune pentru acest pas.

După această atitudine aproape ostilă, ce o luase dl. Mocsonyi față cu concluziunile unanim ale conferinței, eram în drept a ne aștepta la mai multe pentru viitor.

E un interes deosebit al politicii maghiare, ca să se dovedească lumii, că Românii sînt cu mult prea slabi, decât să se poată aventa la un pas atât de hotărît precum e așternerea unui memoriu la Coroană. Prin această dovadă Maghiarii caută a-și dobândi atât înaintea Coroanei, cât și înaintea străinătății un titlu de îndreptățire pentru supremația lor și pentru politica lor de maghiarizare. Din acest punct de vedere era o datorință a stăpînirii, servind politica particulară de rasă, a împedea pe Români dela acest pas. Mulți ani de-arîndul Românii au fost ținuiți în loc prin ei înșiși. Acum, după ce conferința națională din urmă a învins și această pedează, nu mai rămănea alt mijloc pentru dușmanii nostri decât a căuta, ca Românii să se certe ei între ei, să se desbina și astfel să se slăbească, pentru-ca în urmă tot să nu fie în stare a executa hotărârile conferinței.

N'avem astăzi de gând a analiza nici cum, nici cît, nici cine a lucrat în această direcție dela conferință încoace pentru slăbirea puterii de acțiune a partidului național-român, ci ne mărginim pe lîngă constatarea, că toți aceia, care caută a produce astăzi printre Români ceartă, gâlăgie și desbinare, servesc conștiu sau inconștiu, o cauză străină.

Ceea-ce este însă îmbucurător în această situațiune e faptul, că marea majoritate a Românilor a înțeles prea bine, că atacurile ce se îndreaptă astăzi în contra comitetului central al partidului național-român și în contra bărbaiilor ce stau în fruntea lui, nu pot să provină decât dela dușmanii neamului românesc. Și astfel aceste atacuri, deși de o vehementă neobicită, dar tot atât de ordinară, n'au produs în mijlocul Românilor nici ceartă, nici gâlăgie, nici desbinare, ci numai disprețul meritat pentru atacători slujbași. Astăzi poporul român din Transilvania și din Ungaria stă neclintit și solidar pe lîngă votul unanim al conferinței naționale din urmă, a luptat ca nici-o dată pentru observarea pasivității la alegerile pentru parlamentul maghiar, și acum e gata a însoți cu însuflețire pe oamenii lor de încredere, care se pregătesc a așterne în mod leal și patriotic îndreptățitele sale plângeri la Maiestatea Sa Monarchul.

Pentru-ce se maghiarizează Ovrei?

Despre faimosul bancher fugit și curentat pentru escrocherii, David Lévai din Budapesta, raportează „Pester Lloyd” următoarele lucruri interesante: „S'a ivit rezultatul surprinzător, că David Lévai și

Eduard Lustig sînt una și aceeași persoană. Lustig avea numele personal Eduard David. Ca Eduard Lustig a fost în cercetare criminală. Pentru a seduce publicul a cerut sub numele David Lustig maghiarizarea în Lévai, care i-s'a și conșc. Eată morala maghiarizării cu cinci pițule, atât de bine primită de opinia publică maghiară.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 29 Februarie st. v.

Înmărmările Rusiei.

Din Varșovia sosesc foile din Lemberg sciri, după care nu ar fi adevărat ceea-ce au scris în zilele din urmă foile germane, că la granița din spre Austria și Germania s'ar fi făcut nouă concentrări de trupe rusești. Adevărat este numai atîta, că câteva regimente de cavalerie și-au schimbat garnisoana, dar trupele noi nu au fost dislocate la graniță.

Omorul lui Vukovici.

„Daily News” din Londra primesc din Sofia scirea, că în relațiunile Bulgariei cu Turcia se pregătesc o schimbare esențiale. Aceasta din cauză, că Poarta ar avea intenția de a extrada pe pretinsul ucigaș al lui Vukovici unei puteri străine. Guvernul bulgar are de gând să facă la Poartă remonstrațiuni serioase, un pas acesta, care va avea de urmărire o schimbare radicală dintre Turcia și Bulgaria. Situațiunea este plină de pericole, care se pot delătura numai printr-o procedură grabnică a puterilor interesate la susținerea actualului *status quo*. Această scire a foii engleze se completează prin următoarea telegramă din Constantinopol: Sâmbătă trecută a fost arestat de poliția turcească un anumit Șivanoff, agent al postei rusești de aici, fiind bănuț de complicitate la omorul lui Vukovici. La reclamațiunea consulului general rusec, Șivanoff a fost extradat acestuia.

Situația în Serbia.

Se telegrafează din Belgrad: Ministrul de interne Ghiaia și-a dat la 9 l. c. n. demisia, pentru-că regenta a tot amînat sancționarea modificării ordinii de casă, provocată prin afacerea Drag. Standaievici. Și alaltăieri la o nouă urgentare a ministrului regenta a dat un răspuns evasiv. Asupra demisiei încă nu s'a hotărît nimica. Până la reconstruirea cabinetului Ghiaia continuă a conduce afacerea. El a comunicat în ședința Sucepinei, că și-a

dat demisia. În cercurile parlamentare se crede, că prin demisia neașteptată a ministrului de interne se va produce o întârziere a reconstrucțiunii cabinetului. Totodată se vorbește, că reconstruirea cabinetului întâmpină greutăți din partea regentei.

Proiectul de lege despre resignarea regelui Milan a fost deja aprobat de consiliul de stat și va fi supus desbaterilor Sucepinei încă înainte de reconstruirea cabinetului. O telegramă din Belgrad spune, că în ședința sa dela 6 l. c. n. clubul radical a respins proiectul citat cu majoritate covârșitoare, din motivul, că Milan cere, ca statul să-i garanteze cu două milioane proprietățile sale din Serbia.

Din Germania.

„Kölnische Zeitung” serie, că cancelarul imperial și ministrii, după-ce nu au prevădut mișcarea puternică a cetățenilor liberi, se încearcă acum a înmormînta cu cînte proiectul de lege despre școalele populare. Dar guvernul mai bine să retragă în toată forma proiectul, căci dacă agitațiunea contra *Mucker-ilor* și a reacțiunii, precum și încercările de a pune presei căluș în gură, vor mai dăinui câteva luni, pagubele cauzate ar fi incalculabile.

Din parlamentul maghiar.

În ședința dela 10 c. a parlamentului maghiar, a treia ședință în care se discută asupra proiectului de răspuns la mesagiul, a vorbit șeful fracțiunii 48-tiste, deputatul Ugron Gábor, care a prezentat și el în numele grupului său un proiect de răspuns.

Întăiu a vorbit Szalay Imre, care a declarat, că nu primesc proiectul de răspuns al majorității, ei se alătură la acela al kossuthiștilor.

Ugron Gábor a început prin a spune, că proiectul de răspuns al majorității cu adevărat se scaldă în „încercare”. Se miră cum guvernul îndrăznește să afirme, că posedă „încercare” națiunii. Dînsul nu i-o acordă, deei respinge proiectul de răspuns, în care de altfel nu este decât un singur punct deosebit: unde vorbește despre eternitatea pactului dualist. Dice, că așa abnormitate, așa imposibilitate n'a mai comis, n'a mai afirmat nici un partid politic, ear' majoritatea actuală devine ridicolă, când iesească și aprobă astfel de enunțări. E curios, că acea opoziție, care voiesc independența deservită a Ungariei, trebuie să vină acum și să spună, ca guvernul, care laudă atât de mult pactul dela 1867, să aibă cel puțin curajul de a-l aplica, de a-l menține și susține nu numai când le vine la

socoteală Austriacilor, ci când ar folosi și Un gariei.

Pactul acesta a fost atins, dice oratorul, chiar acum de curînd, când cu ocazia numirii prelaților, Ungaria a tratat cu Papa prin intermedierea ministerului de externe comun. Și apoi dacă guvernul voiesc să mențină neschimbat acest pact, unde este armata maghiară deosebită? De ce cu ocazia arangerii frontierei dinspre România s'a tratat prin ministerul de externe? De ce birurile sînt stabilite și aruncate de către guvernul comun asupra cetățenilor Ungariei, care trăiesc în străinătate? De ce emblema și steagul austriac este arborat pe toate consulatele, ear' cel maghiar nicăiri? De ce la ministerul de externe hărțile făcute în ungurește nu se primesc? De ce ministerul de războiu este numit Reichskriegsminister, ca și-cînd el ar fi ministru al monarchiei unitare? De ce nu avem nici monetărie comună, ci austriacă, de ce s'a adus judicatura consulară, conform căreia asupra cetățenilor Ungariei se aduce judecată în numele împăratului Austriei? Ba s'a instituit chiar și un ordin comun de decorare a artiștilor și literaților, avem chiar poezi comune. Toate acestea arată, dice oratorul, că avem un guvern neputincios, care nu este destul de tare a face să se respecte cel puțin cât este înscris și ni-s'a asigurat în pactul dualist. Amintesc, că Ungurii nu au cerșit aceste drepturi, ci le-au pretins, spune, că deși acest pact a împăcat țara cu Monarchul, dar a adus și multe umiliri, a creat mai ales relațiuni ne-naturale, unind pe Maghiari cu un stat străin, cu Austria, care cere alte aspirații, ale cărei interese sînt altele decât ale Ungariei. Ungaria este, dice Ugron, reprezentantă unității, Austria un adevărat mosaic. Monarchul, după părerea oratorului, ar trebui să caute sprîngul politic nu în Austria, care e hodorogită, ci în Ungaria, pentru-că numai aceasta poate fi independentă în toată monarhia.

În acest sens prezintă un proiect de răspuns separat, prin care voiesc a arăta adevăratele simțăminte ale Ungurilor.

După Ugron a luat cuvîntul ministrul-president Szapáry, care a polemizat cu Eötvös, Apponyi și Ugron Gábor. Răspunde întăiu invinuirilor ce s'au adus, că a disolvat parlamentul. Acesta, dice el, este un drept al Monarchului și s'a usat de el după toate formele constituționale. S'a lăsat și timp destul pentru campania electorală. Se miră cum Apponyi îndrăznește să se laude cu succesele sale electorale, când nu a intrat în noul parlament decât cu 10 mandate mai mult ca în trecut, ear' pe aceste le-a cîștigat numai cu ajutorul kossuthiștilor. Tăgăduiesc apoi, că la alegeri s'ar fi făcut ingerențe, și dice, că va răspunde și sfărîma toate acușățiunile ce i-se vor aduce de opoziție în această privință. La o acușățiune a lui Eötvös răspunde, că în timpul din urmă nu

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Vedua unui om mare.

— Novellă —

De

Alphonse Daudet.

Când s'a auzit în lume, că se mărită a doua-oară, nimeni nu s'a mirat. Cu tot geniul lui, — și poate tocmai din pricina geniului, — bărbatul dîntău o făcuse să ducă cincisprezece ani o viață tristă. Pe drumul cel mare al gloriei, pe care a mers repede cu triumf, cum merg cei destinați a trăi puțin, ea l'a urmat temătoare și umilită. De câte ori se plîngea de ciudățeniile lui, atât rudele, cât și prietenii îi diceau: „Respectă-ți slăbiciunile, căci sînt slăbiciunile unui deu. Nu-l turbura. Gîndesce-te, că nu e numai al tău, că e mai mult al țării, al artei decât al familiei. Și cine știe de nu cumva tocmai acele greșeli, pentru care îl gîsesci vinovat, au produs opere de valoare?”

Cu toate acestea, ea se obosise de atîta răbdare, începuse să se revolte; lucrurile ajunseser acolo, că, cu puțin înaintea morții, erau aproape să se despartă, se tirăsese numele lor celebru prin sălile tribunalelor și pe pagina a III-a a gazetelor de scandal. Însă îngrijirile ce l'a dat în timpul boalei lui din

urmă, moartea neașteptată, redeșteptară într'însa dragostea dela începutul căsniciei și veduția îi făcu bine. Fiind nevoită să trăiască retrasă, farmecul liniștit al durerii stînsse o făcu să capete, la treizeci-cinci de ani, un fel de a doua tinerețe.

Îi ședea bine cu negru. Avea mîndria unei femei, care a rămas singură în viață și poate cîntea unui nume mare. Acum avea multă grije pentru gloria răposatului, glorie pentru care vîrșase atâtea lacrimi și care creștea acum din zi în zi ca o floare hrănită din pămîntul negru al mormîntului. O vedea, cu vîlul negru pînă la călcăie, mergînd pe la directorii teatrelor, pe la editori, ocupându-se de reluarea operelor răposatului, supăvighînd tipărirea lucrărilor postume, a manuscriselor neterminate și toate acestea făcîndu-le cu o grije și cu un respect ca de un lucru sfînt.

Acum întălu pe bărbatul al doilea. Și acesta era muzicant, dar aproape necunoscut, autor de valsuri și alte deasemenea. Era plăcut la figură, avea ceva avere rămasă dela părinți, respecta foarte mult geniul, avea curiozități ale oamenilor celebri și naivitatea entusiastă a artiștilor încă tineri.

Cînd vedu pe nevasta celebrului măiestru rămase uimit. I-se părea că are înaintea icoana vie a mușei, care îl inspirase pe acela. Începu să o iubească, și cînd vedu ea în

lume, se duse pe la dînsa. Acl pasiunea lui creșcu prin atmosfera geniului ce se simția în toate colțurile salonului. Vedea bustul măiestrului, clavirul unde compunea, partițiunile lui asvîrlite pe toate mobilele. Pe lîngă acestea farmecul real al veduvei, ce părea încadrată în pervașul acestor amintiri, toate îl făcură nebun de dragoste.

După mult timp de șovăire, tînerul făcu declarația, dar o declarație sfoasă, umilă. „Știa bine, că el nu însemnează nimic pentru dînsa, înțelegea, că trebuie să-i pară rău să schimbe un nume celebru cu al lui necunoscut și neabăgat în seamă. . .” Și altel de felul acesta.

Se înțelege, că în fundul sufletului ei, femeia era foarte încântată de această cerere, dar se prefăcu jicînd, că înima îi e sdrăbită, că viața ei s'a sfîrșit. Ea, — care nu fusese nici-o dată așa liniștită cum era dela moartea bărbatului, — găsi încă lacrimi ca să-l plîngă și destul entuziasm ca să vorbească de el. Toată comedia aceasta a așfățat și mai mult pe tînerul adorator și l'a făcut să pue și mai multă stăruință.

În scurt, veduția s'a terminat prin nuntă, dar ea rămase tot veduța omului mare, înțelegînd, că în fața noului bărbat acesta era cel mai mare merit al ei.

Fiind mai vîrstă decât el, ca să-l împedea de a băga de seamă, îi arăta un fel de

dispreț și părea că are o cîntă de această unire. El nu se supăra deloc, era așa de convins de inferioritatea lui, încât i-se părea ceva firesc această vecinică aducere aminte de un om ca răposatul.

Ca să întărească această umilință, ea cetia adese-ori cu dînsul scrisorile bărbatului întăiu din vremile de dragoste. Această întăiere la trecut par'că o întăinerie cu cîncisprezece ani. Dacă se schimbaseră de atunci, bărbatul nu lua seamă: o iubia oare-cum pe încredințarea altuia.

Ciudată păreche. Mai ales în lume era interesant să-i observi. Îi vedeam câte o dată la teatru. Nimeni n'ar mai fi cunoscut acum pe femeia temătoare și sficioasă, care venia altă dată cu „măiestrul”, perdută în nemărginita umbră ce îl făcea în giuru-i. Acum, dreaptă sta dinainte în loge, se arăta, atrăgea asupra-i toate privirile. Ai fi zis că are pe cap aureola primului bărbat, cel de al doilea, biet, ședea mai în fund, băgîndu-i de seamă toate mișcările, fiind gata să o servească.

În lăuntrul căsniciei lor această ciudățenie era și mai pronunțată.

Mi-aduc aminte, că peste un an dela nuntă au dat o serată. Bărbatul umbla de colo pînă colo pînăre invitați cu oarecare mîndrie și cu grije ca toți să fie mulțumiți. Ea, disprețuitoare, melancolică, era atunci mai mult ca ori-cînd veduța omului mare.

Privia pe bărbat peste umăr, ca și-cum i-ar fi zis: „Numai de asta ești bun”. În giurul ei se strînseser toți intîmii de altă dată, cari asistase la luptele și la succesele răposatului. Toți îi diceau Anaïsa, pe nume. Bietul bărbat se apropia cu respect de acest cerc ca să audă, vorbindu-se despre predecesorul său. Își aducea acum aminte cum lucra el, modul cum se inspira, și câte ciudățeni de ale lui de om mare. . . . „Ți-aduci aminte Anaïso?” . . . Și Anaïsa suspina.

Unul dintre admiratorii răposatului începuse să cânte la clavir *Sovonarola*, opera lui celebră. La cea din urmă notă pe ea o podidi plînsul. . . . „Nu pot să mă stăpînesc; de câte-ori o aud, plîng. . . .”

Îndată vechii prieteni înconjurînd pe nenorocita veduvă, veniau, pe rînd ca la ceremoniile funebre să o mîngăie și să-i strîngă mîna.

— Anaïso, ai curaj, ai curaj! . . .

Și bărbatul al doilea ședea în picioare lîngă nevastă-sa, strîngînd și el mîna fiecei amice, ca și-cum mîngăierea s'ar fi răscîrîns și asupra lui.

— Ce geniu! ce geniu! dicea el, ștergîndu-și lacrimile.

Trad. de Gheorghe Adamescu.

numai că a scăzut numărul alegătorilor, dar a crescut, căci până-în 1878 n'au fost înregistrați decât 780.000 alegători, în 1890 au fost 870.000. Răspunde apoi acușărilor aduse de Ugron Gábor, dîcînd că acesta interpretează greșit și exagerază totul.

A mai vorbit Hoitsy Pál, care în discursul său insistă asupra felului cum Szapáry și-a înregistrat majoritatea mai ales cu concursul sau în urma nepăsării naționalităților, și care a declarat, că primește proiectul de răspuns al lui Ugron.

Cel din urmă a vorbit Kolozsváry István, deputat nou, despre care foile din Budapesta spun, că partidul kossuthist a căștigat prin el un orator de frunte. Acest deputat a dîs între altele: „Regele Ungariei nu poate fi decât Maghiar, limba armatei din Ungaria nu poate fi decât cea maghiară”.

Protestul studenților din Paris contra Maghiarilor.

„Le Temps”, în numărul său din 1 Martie 1892, se exprimă în următorii termeni asupra acestui protest:

„E mult de când presa înregistrează protestările Românilor, care locuiesc Ungaria și Transilvania, contra opresiunii de care sînt pînăși din partea guvernului ungar. Un antagonism profund există între Români și Maghiari; cei dintîi acuză pe cei din urmă, că nu recunosc naționalitatea lor și că au făcut cu dinșii aceleași proceduri tiranice, de care Maghiarii înșii se plîngeau, când le simțiau din partea Austriacilor înainte de compromisul din 1867.

„Studenții români din Paris s'au folosit de ocaziunea unei noue legi, impusă de guvernul ungar, care forțează pe toți copiii de naționalitate română ca să învețe limba maghiară în școli, pentru a reînvi protestatîiunea lor”.

„Le Mémorial Diplomatique” însoțește publicarea întregului protest cu următoarele cuvinte:

„Primul protestatîiunea următoare relativă la situațiunea făcută supușilor ungari de rasă română din partea statului maghiar; această protestatîiune emană de la studenții români din Paris, și noi ne facem o plăcere de a o insera, fiindcă ea colaborează articolele, pe care „Mémorial Diplomatique” le-a publicat asupra acestei cestiuni”.

„Le Voltaire” introduce protestul cu următoarele cuvinte:

„E multă vreme de când Ungaria a inaugurat contra celor trei milioane de Români, care ocupă partea orientală a teritoriului său, un sistem de persecuțiuni, care au deșteptat de repetate-ori reprobațiunea Europei.

„De mai multe-ori nefericiții Români au ridicat vocea lor și au făcut ca plîngerile lor cele mai justificate să răsune, dar' totdeauna înzadar.

„Nouă măsuri de rigoare au lovit aceste populațiuni atât de demne de interesul nostru și ele se ved încă silite a apela la opiniunea publică a întregii Europe. Studenții români din Paris au ținut a se asocia la justele revendicațiuni ale compatrioților lor și ei ne comunică apelul următor, care va fi bine primit în Franța, unde nu s'a refuzat niciodată, după-cum înșii constată, ajutorul sau cel puțin interesul mare pentru cei asupriți”.

Diarele care au publicat protestul în întregul său sau în resumat, sînt afară de aceste trei „Journal des débats”, „Le Siècle”, „La république française”, „La Paix”, „La Lanterne”, „Le Soleil”, „L'Eclair”, „La Bataille”, „La France” și altele care nu ni-au sosit încă.

Miscarea generoasă a ligei din Paris merită deosebita noastră atențiune, ear' apostolatul studenților de acolo ne umple inimile și gîndirea noastră de cel mai sfînt entuziasm de mîndrie.

„Rom.”

Miscarea populațiunii Ungariei.

În ședința secțiunii II. a Academiei maghiare membrul corespondent Jekelfalussy József a făcut cunoscut academiei, la 7 curent, lucrarea lui Vargha Gyula asupra mișcării populațiunii Ungariei.

Această lucrare este întocmită după cel mai nou recensământ.

Rezultă din datele statistice cuprinse în lucrarea lui Vargha, că în ultimul deceniu prin emigrare populația Ungariei a scăzut cu 210 mii locuitori, căci au atîia au plecat din Ungaria mai mulți, decât au venit din alte părți în statul nostru. Această schimbare de locuitori, dîce autorul lucrării, nu se poate constata însă exact decât față cu Austria, cu alte state nu. Astfel în Austria, după recensământul făcut în același timp

ca în Ungaria, s'a aflat că sînt 227.000 supuși maghiari, ear' în Ungaria în același timp nu erau decât 158.000 supuși austriaci. Diferența aceasta se naște din marea atragere a Vienei asupra comitatelor apropiate ale Ungariei, așa că numai în Viena și prin pregiuri sînt 156.000 supuși maghiari.

Din recensământul făcut în Ungaria, rezultă o emigrare de 90.000, dar' aceștia nu fac decât o parte din emigrați. E interesant, se scrie în această lucrare, că emigrarea Românilor ardeleni în România e mai mare decât a Sécilor. Mai multe emigrații sînt însemnate din comitatele Sibiiului, Făgărașului și Brașovului. Din Austria a venit în Ungaria mai ales Slovaci din părțile Boemiei, Moraviei și Sileșiei. Cât despre cei din Galiția, în acești deose ani din urmă numărul lor s'a îndoit în Ungaria. Numai în Budapesta sînt 7000 Galițieni, Ovrei de sigur, cari au mai adus un contingent poporului lui Árpád.

În urma schimbărilor de localități interne, populația Ungariei se prezintă foarte amestecată. Dintre locuitorii patriei mume numai 70% sînt din localitatea unde au fost găsiți, 10% erau din alte comune ale comitatului respectiv și restul stabiliți acolo din alte comitate. Această amestecătură crește în măsură cu întinderea civilizațiunii, și mai ales în măsură ce industriașii se înmulțesc și umblă dintr'un loc într'altul. Mult contribuie la acest contingent și servitorii. Din pasagiul, în care se ocupă cu emigrarea industriașilor, se vede, că în părțile Slavoniei și Croației s'au găsit nu mai puțin decât 30.000 persoane de origine din Ungaria.

Un pasagiu interesant este acela privitor la absorbirea populațiunilor din partea orașelor, și mai ales absorbirea ce o face Budapesta. Atribue acest lucru pozițiunii geografice favorabile, căci se poate constata, că numai orașele cu pozițiuni favorabile cresc în măsură atât de mare. În Nordul Ungariei de pildă e aproape protîndeni stagnare. Face excepțiune numai Cașovia.

Dintre orașele de pe Alföld mai tare au crescut Aradul, Timișoara, Oradea mare, ear' peste Dunăre Cinci-Biserici. Măsura cu care se procede la stabilirea puterii de absorbire este raportul dintre populația indigenă a unui oraș și populația venită acolo din alte părți. Astfel la Budapesta numai 39% sînt născuți în oraș, ceilalți sînt veniți din alte părți; la Cașovia 41%, la Timișoara 42%, la Oradea mare 43%, la Cinci-biserici 45%, la Cluj și Pojon 47%, la Zombor 75%, la Verșet 77%, la Teresiopol 77%, la Seghedin 80%, la Kecskemét 86, la H. M.-Vásárhely 90%.

Drept concluzie, autorul acestei lucrări spune, că emigrarea din Austria este atât de înecată, încît nu e nici un pericol pentru Ungaria. Numai emigrarea Galițienilor este periculoasă din pricină, că este atât de vehementă, încît cei veniți nu pot fi asimilați în măsura ce vin. Fără invazia Ovreilor din Galiția, scrie autorul, amestecul cu Ovrei, prin căsătorii, s'ar fi putut face de mult într'un mod atât de natural și sigur, încît ați Ovrei ar fi legați prin înrudiri de sînge cu populația Ungariei, adecă — autorul ar face mai bine să dîcă — cu Ungurii.

CRONICĂ

Dela Curte. Alaltăieri Maiestatea Sa Monarchul a acordat audiență generală. Au fost primiți între alții baronul Tisza Lajos, contele Bathiány, guvernatorul Fiumei, și colonelul Alexandru Pascu.

Kautz Gyula, fost profesor universitar, va fi în foaia oficială de aji numit guvernator al băncii austro-ungare. El va intra îndată în funcțiune, ear' subguvernatorul Zimmermann își va lua concediu pentru câteva săptămîni.

Numiri. Au fost numiți: concipientul George Wer dela tabla reg. din Murész-Osorein jude la tribunalul reg. din Ciușereda, notarul Ludovic Löffler dela tribunalul din S.A.-Ujhely subjude la judecătoria cerc. din Turda, subnotarul Dr. Alexandru Orosz dela tribunalul reg. din Lugoj subjude la judecătoria cerc. din Baia-de-Criș și vîcenotarul Elemer Karmos dela Iara-de-Jos notar la tribunalul din Turda.

Urmasul lui Csáky, ministrul școalelor, a cărui demisiune se așteaptă, va fi, scrie „Wiener Tagblatt”, baronul Eötvös Loránd, fiul fostului ministru de culte și actualmente rector al universității și președinte al Academiei maghiare.

Reorganizarea trupelor tehnice. După-cum e informat „Militär-Zeitung”, reorganizarea trupelor tehnice austro-ungare e fapt hotărît. Factorii competenți s'au unit adecă în această cestiune într'acolo, ca trupa de genii să dispară ca atare din cadrele armatei noastre și să se contopească în trupa de pionieri. Spre sfîrșitul luării decisiunilor de lipsă în privința acestei transformări se vor ține în curînd ședințe în ministerul

comun de războiu sub preșidiul șefului statului-major general și cu participarea tuturor factori interesați.

Ancheta pentru regularizarea valutei. În ședința de alaltăieri a anchetei austriace pentru regularizarea valutei au vorbit 5 membri ai comisiunii. Toți cinci s'au declarat pentru etalonul de aur. Moneda de argint au aprobat-o 3 și au fost contra 2; bancnotele le admit 4 membri, 1 nu. Ședința anchetei ungurești, care a avut loc tot alaltăieri, a fost închisă prin o vorbire a ministrului de finanțe Wankler, în care acesta a declarat, că opera regulării valutei, asupra căreia s'au consultat membrii anchetei, se va termina în curînd prin activitatea și decisiunea legislativă.

Tradare a secretului oficial. Îndată după alegeri o foaie a fost publicat o listă întregă de persoane, cărora li-s'au trimis bani prin poștă spre scopuri electorale. Direcțiunea poștală, la ordin mai înalt, a introdus cercetare, al cărei rezultat — după „M. Hirlap” — a fost, că un oficial poștal a fost amovut din postul său pentru tradare de secrete oficiale.

Succesul contelui Bathiány. Comite-suprem al comitatului orașului Raab în locul contelui Bathiány Lajos, numit guvernator al orașului Fiume, a fost numit vicecomite de până acum al celui comitat contele Laszberg Rudolf.

Prânz parlamentar. Baronul Bánffy, președintele camerei maghiare, a dat alaltăieri un prânz parlamentar, la care au fost invitați membrii biuroului provisor și cea ai actualului biurou definitiv.

Virtuosul de 7 ani Raoul Koczalsky, care a concertat deja în capitalele Europei și a produs cea mai mare senzație, va da la 18 l. c. în teatru orășenesc de aici al 430-lea concert al său la fortpian. Diarele cele mari laudă talentul neobișnuit al micului băiat. Programul concertului este următorul: Partea I. 1. S. Bach: Gavotte (G.-moll); 2. Beethoven: Sonate a) Allegro. 3. B. Godard: Mazurka (B.-dur). 4. A. Rubinstein: Romanță. 5. Raoul Koczalsky: a) Vals; b) Mazurka. (Dedicat Alteiței Sale Imp. și reg. Archiducesei Elisabeta Maria). 6. Fr. Chopin: a) Preludio; b) Nocturno; c) Valse. 7. Tschaikevsky: Barcarole. 8. Padarevsky: „Au soir”. 9. Tr. Liszt: XIII. rapsodie ungurească. Biletele se vînd în papetaria dlui I. Drotleff.

„Pănea”. Sub acest titlu redactorii diarului „Magyar Gémusz” vor scoate la 20 l. c. o revistă ilustrată, care se va vinde în favorul Slovacilor din Nordul Ungariei peritori de foame. Afară de redactorii Hevesi József și Karczag Vilmos vor mai scrie în această revistă și alți mulți literați maghiari. Deja până acum și-au trimis manuscrisele lor pentru acest număr festiv o mulțime de inși. Redacția se găsește la Budapesta, Kerespi-utza 14. Presa maghiară face mare reclamă acestei reviste.

Deputații ungari pentru cei lipsiți. Dilele acestea casa deputaților a ținut o ședință închisă, în care s'a desbătut propunerea deputatului Kubinyi membrii casei să renunțe la diurna pe o zi în favorul celor bîntuiți de foamete din Nordul Ungariei. Propunerea a fost primită și Gavriil Ugron a propus, mai departe ca casa să roage pe președinte a opri la casă diurnele pe o zi ale deputaților și a le trimite ca ajutoare celor bîntuiți de foamete.

Bancnote false. Se scrie din Covasna și Papolt, că săptămîna aceasta procurorul Sólyom Miklos a confiscat la magazia de lemărie a baronului Morpurgo și Comp. o mulțime de bancnote false. S'au făcut cercetări și pe la funcționari de ai fabricilor. Era demult bănuieală, că acolo se plătesc cu bani falsi. Bancnotele erau însă atât de bine făcute, că abia se pot observa că sînt false.

Bancherul ovreu fugit. La poliția și judecătoria din Budapesta ear' au mai sosit înconșiențări despre nouă victime ale Ovreurilor Lévy, care a fugit ducînd cu sine banii depuși de diferite persoane în casa de bancă a sa.

Asasinat politic. Se telegrafează din Belgrad, că după o scire din Sârbia veche a diarului „Dnevni List”, la Bitolia a fost asasinat, din cauze politice, comerciantul sârb Vangel Joanovici. El ar fi fost asasinat de un membru al propagandei secrete bulgare. Asasinul nu a fost descoperit.

Mort de oboseală. Din Pojon se scrie, că un bătrîn de 80 ani, cu numele Uhlrick György, fiind arestat de gendarmi și dus pe jos dela Somorja spre Pojon, a murit pe drum de oboseală. Sînt însă bănueli, că el a fost și bătut de gendarmi, deoarece-ace capul i-s'a găsit plin de sînge.

Studentul ucigaș, cu numele Peyer, care certându-se asupra politice cu colegul său Knezevits, ambii în școala reală din Rakovaz, n'a fost arestat, ci lăsat liber în paza părinților sei din Agram. Tatăl ucigașului este inginer.

Mort în decursul narcozei. În spitalul public din Viena, un pacient cu numele Gonek, avînd să fie operat la 9 c. din cauza unui antrax, a murit în decursul narcozei.

Un Român distins. O mare onoare, prima de felul acesta, scrie „Timpul”, s'a făcut de editorii străini unui învățat român. Chimia dlui Istrate a fost cerută autorului ei de către un editor francez din Paris, pentru a fi tradusă, tipărită și introdusă în școalele franceze. Felicitările noastre învățatului doctor!

O sîrbare. Aji, Sâmbătă, 29 l. c., oarele 8 seara, în palatul Ateneului-nou din Bucuresci va avea loc sîrbarea aniversării a XIII-a a fundării societății studenților universitari „Unirea”. Ordinea de di: dl V. A. Urechia, profesor universitar și președinte al sîrbării: Discurs de deschidere. Dl G. C. Momuianu, student: „Răspuns delegației societăților”. Dl M. Policar, student: „Răspuns”. Dl Em. Antonescu, student: „Conferență despre unirea principatelor”. Dl Ștefanescu Goangă, student, va da citire adreselor și telegramelor de felicitare. Dl A. Eliescu, student: „Discurs de închidere”.

Seiri artistice. Cetim în „Timpul”: În luna lui Martie, sub patronagiul d-nei Take Ionescu, ni-se spune, că se va da la Teatrul-Național o reprezentație în beneficiul tinărului artist Toneanu. Cu produsul acestei reprezentații și cu ajutorul ce dl Take Ionescu, ministrul cultelor și instrucțiunii publice, va da talentatului tinăr, Toneanu va pute studia la Paris, în teatrele cele mari, arta comediei în timpul celor trei luni de vacanțe. Nu putem decât să felicităm atât ministrul, cât și direcțiunea teatrelor pentru binevoiața ce arată către unul din cele mai adevărate talente ale tinerei generațiuni de artiști români. — Tragedia d-soarei Ciupagea „Virginia” se va juca la începutul lui Martie în beneficiul meritosului artist Petrescu. Se spune mult bine despre versurile și acțiunea dintr'această lucrare a tinerei artistice.

Metropolitul Theodosie al Sîrbiei, cel care a jucat rol în afacerea Nathaliei și a fost numit după igoșnirea lui Mihail în Rusia, ear' după reîntoarcerea acestuia la Belgrad a fost pus în retragere, a murit la Belgrad, în vîrstă de peste 80 ani.

Tulburări de muncitori în Veneția. După-cum se telegrafează din Veneția, între muncitorii fără ocupațiune de acolo e mare ferbere. Dilele acestea au avut loc mai multe adunări tumultuoase în Piazza Manin și Campo San Polo. La 9 c. turbulenții au aruncat cu petri în ferestrele localului redacțiunii foi populare „Corriere del Matino”, și au comis mari excese. Quăstura a făcut mai multe arestări.

Iarna în Italia. După o telegramă din Veneția, în Italia-de-sus domnesce un frig intensiv; din Udine se anunță 7, din Vicenza 6, din Turin și Bologna 3 grade sub zero.

Congresul orbilor. La 15 Martie anul curent se va întruni la Neapole în Italia un mare congres al orbilor din Europa-de-Apus. Mari advocați, musicanți și alți mesteșugari. Toți orbi, s'au înscris deja se țină discursuri. Primăria Neapoleului pregătește o mare sîrbare pentru orbi; se vor face și iluminații (numai dacă n'ar fi în bătaie de joc). Scopul congresului este să se discute asupra mijloacelor ca orbii să fie bine protejați în toate țările. Președintele congresului se crede că va fi un chior din Franța, țeara în care orbii au ajuns mai bine ca ori-unde.

Împăratul Wilhelm bolnav. Din Berlin se anunță, că împăratul Wilhelm s'a îmbolnăvit ușor în urma unei răceli.

Proclamațiuni nihiliste. O telegramă din Petersburg anunță cu data de 10 c., că în noaptea de Luni spre Marți, în săptămîna asta, s'au aflat în mai multe orașe mari din Rusia proclamațiuni nihiliste afișate pe ziduri, în care se anunța o revoluțiune iminentă și țarul era amenințat cu soarta tatălui său. Poliția a îndepărtat afișurile, dar' nu i'a succed încă a descoperi pe urzitori. Proclamațiunile au fost distribuite cu miile și prin case.

Sîrbare națională. Camera franceză a primit în ședința dela 10 c. propunerea deputatului Dreyfus de a se proclama ca sîrbare națională aniversarea centenarului proclamării republicii franceze.

Condeiu electric. La un banchet în Paris a provocat mare uimire următorul fapt: Când invitații s'au pus la masă, au găsit înainte că un trandafir, pe ale cărui petale era scris cu litere albe numele fiecăruia din oaspeți. Scrierea asta s'a făcut cu un condeiu electric; un fir de sîrmă era trecut printr'un mînușchiu de sticlă; sîrma fiind pusă în comunicație cu o pilă, scriitorul s'a apucat de scris; pe fiecare foaie a trandafirului, unde trece curentul electric, rămîne o urmă albă foarte frumoasă.

istoria unui sergent. E în adevăr îndușoară istoria sergentului francez Galissé. E un desertor, care însă și-a plătit cu prisos greșala. În una din zilele lui Maiu 1884 el comise un abus de încredere în paguba șefului de stat-major al diviziei 35, al cărui secretar era. Fu arestat. Închis într'o celulă, aștepta teribila pedeapsă a degradării. Onestitatea lui se revoltă. Nu poate suferi rușinea. Cu o dibăcie mare el isbuti să fugă în Belgia, cu gîndul ca prin eroism să spele pata de pe fruntea sa. Misiunea așteptă, lipsa absolută de pîne. O idee îi veni. — În Tonkin, sub cerul omorîtor în bălțile infecte, oamenii se bat pentru Franța; — se va duce acolo, căci acolo e

datoria. Trecu fruntaria. Sosi la Valencien nes, fără să fie observat, din cauză că slăbise din pricina miseriei și a privațiunilor, îmbrăcat miserabil cu o haină roasă. Își schimbase numele. Nu-l mai chema Paul Galissé. Era acum alt om; se da ca fiind născut la Rotterdam și se numia Ernest Van der Maulen. Contractă un angajament voluntar de cinci ani și se duse în Algeria în reg. 2 străin. Mare îi fu emoțiunea când putu să îmbrace din nou uniforma albastră și roșie și să privească drapelul. Desertorul deveni un soldat excelent, cumpătat, activ. I-se dă galonul de caporal: Plînge de bucurie, căci rehabilitarea s'a început. Plecă apoi la Tonkin cu un detașament de 500 de oameni și stă acolo dela 1886 până la 1891, supus, luptînd cu sînge rece, dînd curagiu altora. În totdeauna e cel dintîiu în foc. E înaintat sergent, sergent furier, sergent major, și în toată această cale dă dovezi strălucite de eroism și de supunere soldătească. Apoi într'o zi înaintea soldaților adunați, acest om, care a scăpat ca prin minune de rușinea execuției, primește crucea Anamului și medalia Tonkinului. Dar' șederea în colonie, vieța de muncă pe care a dus-o, l-au slăbit foarte; arșița soarelui, aburii pestilențiali ai locurilor îi pun viața în primejdie. Îi trebuie o viață mai bună și e trimis în Franța. În Franța dar' dacă e cunoscut, nu-l așteaptă oare consiliul de războiu? Condamnarea ifamantă... căderea de atît de sus. Vrea să o isprăvească cinstit. Să se ducă în Franța se povestească tot. Și se duse la Bordeaux, se constituî prisonier, dînd pe față toate cele petrecute. Dat în judecată, consiliul de războiu îl acită în unanimitate. „Van der Maulen a răscumpărat greșala lui Galissé”, a dîs președintele, încheiînd desbaterele. Viteazul soldat numai că n'a călît de bucurie.

Calătorie în ladă. „Ville de Maranhao”, așa se numește vaporul companiei „Chargeurs-Réunis”, care a adus în Loango (Congo-francez) o scire amuzantă: Vasul era în Sud la Saint-Paul-de-Loanda, ca să iee mîrturi și diferite greutateți pentru transport. Un domn foarte bine îmbrăcat, de naționalitate portugeză, ceru să călătorească și el cu acest vas. Avea cu dînsul două legături mici și o ladă foarte grea, pe care a trebuit să o urce în vapor cu ajutorul mașinilor. După patru zile de călătorie, când vaporul ajunse la Ambriz, călătorul trebuî să se coboare, și marele colet fu lăsat pe puntea vasului. Seara un călător plimbându-se pe punte, vedu nise brațe, care erau din ladă; el începuse să tipe de frică, și prin tipetele lui deșteptă echipagiul vasului și pe ceilalți pasageri. Aceștia alergară. Se deschise lada și se găsiră într'însa doi indivizi, unul gras, gros și mare, și altul mic și uscat, liniștiți amîndoi și instalați acolo, împreună cu nise cutii de conserve, butelii de vin, instrumente etc. Ei voiseră să facă economie și să plătească mai puțin drumul. Cei trei particulari au debarcat la Ambriz. Mai curgîcios este, că ei au voit să reînceapă aceeași manoperă. La Ambriz lada a fost din nou încărcată pe vaporul englez „Lualaba” și ei au putut sosi astfel la Loango. Ei pretind, că sînt ofițeri portugezi, compromiși în răzcoala dela Porto.

Balul presei bucureștene.

Sub acest titlu cetim în „Timpul”: Aseară la Teatrul-Național era încă o mare sîrbătoare, poate cea mai frumoasă din tot anul acesta. Sala, cu a cărei decorare artiștii arhitecți români se înăsărnaseră, înfățișa un aspect fericit.

În adevăr ghirlande de flori și verdeață covoare suspendate, ecusoane cu numele tuturor diarelor erau arangiate cu multă măiestrie și gust.

M. S. regele se scusase, că nu poate lua parte la această sîrbare din cauza postului, în schimb însă suveranul a trimis o generoasă ofrandă de 1000 de lei pentru opera presei.

Ceea-ce însă a atras mai mult atențiunea publicului a fost albumul presei, și de aceea, spre a seamă, am făcut această introducere, spre a pute extrage câteva din autografele ce am crezut mai reușite.

Învîltoarea albumului este desemnată de cunoscutul nostru pictor Mirea, ear' portretul foarte reușit al d-nei Simona Lahovary, de pe pagina I. a albumului, e executat în atelierele artistice ale lui Eberle din Viena.

Eată acumă si câteva din autografele ce cuprind albumul presei:

Verba volant, scripta manent.

Carol.

Dl L. Catargiu, președintele consiliului de ministri, a scris:

Doresc ca din diuna de astăzi să propășească presa spre adevărul ei scop, care este de a lumina și nu de a desbina.

L. Catargiu.

Modestia trebuie să fie un lucru foarte rar, căci toată lumea o cere dela alții.

P. P. Carp.

Trecutul popoarelor este cartea, care se învață mai cu temeinicie pregătirea viitorului lor.

P. S. Aurelian.

Presă este în timpurile moderne ceea-ce a fost în anticitate arma fabuloasă a lui Achil. Tot dînsa vindecă ranele, pe care le face.

Al. Lahovari.

De 200.000 fl.

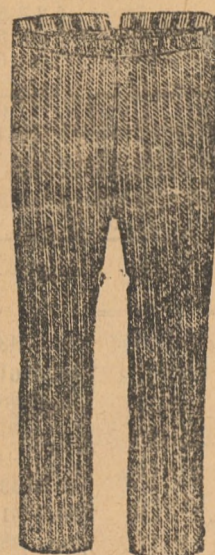
La
„Coroana ung.”
Viena, V/I.

Marfă de vândut.

Cu prețul jumătate.

Ori-cine va înțelege, că iarna colosal de grea din 1890 și 1891 a reclamat în toate straturile populației jertfe și încordări mari, ear' urmările se observă în fabricile mai mari, astfel că produsele lor s'au sporit peste măsură, vinderea este foarte minimală, așa că lucrările ar trebui necondiționat sistate, dacă nu se face la timp desfacerea abundanță a mărfurilor. Din acest motiv s'nt impuniterit să ofer cu prețul jumătate produsele mai multor fabrici, care s'nt grămădite în magazinerile și depozitele din Viena.

Convingeți-Vă printr-o mică comandă de probă, succesul e sigur și rentabil.

Colosal de ieftin, bun și durabil.

1600 bucăți de
pantaloni de iarnă

gata, durabili în diverse mostre, eleganți și fini, pe care i-am primit în loc de plată, s'nt silit, câtă vreme mai ține proviziunea, să-i vând în detal sau în gros cu următoarele prețuri fabuloase:

Sorta I-a din stoffe de modă gătiți.	fl. 1.90
Sorta II-a din stoffe de Brunn.	fl. 3.—
Sorta III-a din stoffe de lână de oaie	fl. 4.50

Toți pantalonii s'nt gătiți după cel mai nou jurnal din stoffe tari de iarnă și elegant. La comanda din afară e drept măsură suficientă lungimea pasului și cuprinsul pântecului.

Numai fl. 6.50

un rînd
de haine bărbătesci

modern, elegant, splendid, de toamnă și de iarnă, din materii de toamnă și de iarnă din Brunn, în ori-ce mărime și în ori-ce culoare, așadar laolaltă

1 pâr. pantaloni, 1 giletă, 1 roc.

I. calitate	II. calitate
Un rînd întreg	fl. 8.50
fl. 6.50	III. calitate
	fl. 10.50

Drept măsură e suficient să se arete la comanda lungimea pantalonilor, cuprinsul pieptului și lungimea mâncelilor, precum și culoarea dorită a vestimentelor. Mustre nu se pot trimite, deoarece ce se află numai rînduri întregi.

Aceleași vestimente pentru băieți după măsură dela 6—13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.

Numai fl. 5
rocuri
de pousse

elegante, gata, călduroase, cuprins, din cel mai bun pousse strian, pentru ori-ce măsură, în ori-ce mărime, în toate colorile, de toamnă și de iarnă.

Sortă mai fină fl. 6.—

Numai fl. 1.80
jachete
de iarnă

pentru domni și dame, în cele mai frumoase colorii de modă, se dau după ori-ce trup, e cea mai bună îmbrăcăminte de iarnă și de toamnă.

Din Cheviott fl. 3.—

Numai fl. 1.65

bucata de toale de cai, se vînd de minune ieftin din cauza desființării fabricii de toale — Cine își cruță caii, să-și cumpere aceste renumite

Toale de cai,

care nici-odată nu se mai pot căpăta așa de bune, de mari, de groase, de călduroase și de ieftine.

Grupul nr. 5.

10 daruri prețioase.

Numai fl. 2.—

- 1 orologiu de bronz, care merge bine, regulat,
- 1 sipcă de țigărete de spumă de mare,
- 1 țuțoare de țigărete, țesătură de artă,
- 1 aparat de foc vechnic,
- 1 cravată de mătășă și atlas,
- 1 ac de cravată cu petri,
- 1 creion de nickel cu penă,
- 1 briceagă și scobitoare de dinți,
- 1 inel cu petri,
- 1 suvenir de Viena ca obiect de lux.

Toate 10 dărate laolaltă costă fl. 2.

fl. 1. Fiecare articol fl. 1.

1 orologiu de bronz ce merge regulat, cu garanță 1 fl.	1 lanț de orologiu din aur-artificial cu acățătoare 1 fl.	1 inel din aur-artificial cu petri 1 fl.	1 medalion din aur-artificial, cu petri 1 fl.	1 brățar dela expoziția din Paris 1 fl.	1 medalion de inimă din argint veritabil, probat 1 fl.
Cusmă de iarnă din peluș de Persia, cu vată călduroasă 1 fl.	1 pălărie bărbă. din păsă moale foarte țuțoare 1 fl.	4 cravate bărbă. fiecare în altă formă și culoare, foarte fine 1 fl.	1 păreche mănui călduroase pentru iarnă, din lână 1 fl.	1 jachetă de lână pentru dame și bărbă 1 fl.	1 păreche pantaloni de lână (sistem Jäger) pentru domni 1 fl.
1 cămașă bărbătească, foarte fin gătită, albă ori colorată 1 fl.	1 pâr. ismene bărb. din pânză de casă bine lucrate 1 fl.	6 pâr. ciorapi bărb. într-o culoare ori cu vergi frumoase 1 fl.	3 pâr. ciorapi fem. într-o culoare sau cu vergi frumoase 1 fl.	1 corsetă cuirasată, fașon parisian, foarte durabilă 1 fl.	12 batiste, cu margini colorate, chivite 1 fl.
1 cămașă femeiească din șifon ori în cu broderii 1 fl.	1 corsetă de noapte din șifon cu broderie fină 1 fl.	1 pâr. ismene fem. din șifon, cu broderie fină 1 fl.	1 sucnă călduroasă, cu broderie 1 fl.	3 sorturi de casă, mostre frumoase și moderne, veritabil de spălat. 1 fl.	1 sort de lister, calitate bună, caro, chivit, 1/4 de mare 1 fl.
1 jachetă de dame din creton francez lucrată 1 fl.	1 haină de iarnă gata pentru copii dela 1—3 ani 1 fl.	1 covor de pat din stoffă de jute desin frumos 1 fl.	1 cearceaf de tot mare și gată 1 fl.	6 merindare de in, mari și tari 1 fl.	6 ștergare, calitate bună, caro, chivite 1 fl.
1 față de masă bună damast alb ori colorată 1 fl.	6 serviette pe deplin de mari, albe ori colorate 1 fl.	1 năframă de mătășă 1 cot de mare și în ori-ce culoare 1 fl.	3 batiste de mătășă de Lyon, în mai multe colorii 1 fl.	1 eventail cu zugrăvire artistică, foarte frumos 1 fl.	1 năframă mare călduroasă pentru dame, 1/4 de mare 1 fl.
1 pipă din spumă de mare artificială 1 fl.	1 sipă de țigăre spumă de mare veritabilă cu chichilbar 1 fl.	1 pipă pentru burghezi, spumă de mare artificială cu verșea cu tot 1 fl.	1 aparat de foc, aprinde însuși cu țeștea fulgerului 1 fl.	1 portmoneu tot din pele cu încheietoare 1 fl.	1 portmoneu pentru bani și documente 1 fl.
1 lămpașă cu o lumină intensivă 1 fl.	1 șatulă de cusut de mătășă cu scule de cusut 1 fl.	1 album pentru fotografii, foarte fin 1 fl.	1 briciag cu 4 tășuri, cu aparat pentru scoaterea dopurilor. 1 fl.	1 cruceifx din metal topit, nu se poate sparge 1 fl.	1 oglindă de părete 3 cm. de mare, în cadru de nuc 1 fl.
6 linguri de supă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	6 furculițe franceze din argint de Phönix veritabil 1 fl.	3 cuțite de masă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	12 lingurițe de cafea din argint de Phönix veritabil 1 fl.	1 lingură mare de supă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	2 fecșine de salon argintărite fin, formă frumoasă 1 fl.
1 țuțoare de zăhar splendid argintărită și fină 1 fl.	1 moară de cafea cea mai bună construcție, durabilă 1 fl.	6 tase de cafea calitate bună neperitoare 1 fl.	Împărățul și Împărăteasa, 2 frumoase figuri de decorațiune 1 fl.	3 broșuri de dame în mostre deosebite 1 fl.	1 briciu, tăș englez veritabil, foarte ascuțit 1 fl.

Numai fl. 4.50
Concert-Armonica,
excellent acordată și fină
cu 12 clape, cu bas, pe care se pot cânta toate piesele din lume. Cel mai splendid instrument musical, trainic și frumos lucrat,
numai fl. 4.50.

Grupul nr. 2.
136 recușite de seris.
Numai fl. 1.—
1 casetă elegantă conține următoarele:
50 coale hârtie de epistole fină, octav.
50 picuri bune ce se potrivește la hârtie.
3 condeie de penă franceze durabile dimpreună cu capsule.
3 excelențe creioane Hardmuth.
24 pene de seris într-o cutie.
1 frumos notes legat în lack.
1 coală hârtie sugătoare rosa.
1 lineal de lemn de cedru cu centimetru.
2 leniare și gumă.

Numai fl. 3
Un serviț de masă,
excellent complet,
constă din 30 de piese.
6 bucăți linguri de argint „Phönix”.
6 „cuțite trănice.”
6 „furculițe de același fel.”
6 „lingurițe de argint „Phönix”.
6 „scăunele de cristal.”
Toate 30 piesele laolaltă
numai fl. 3.

Oglindă de părete
în cadru de aur fin
fl. 1.90.

pro bucătă, câtă vreme ține proviziunea. Aceste oglinzi ce arată foarte frumos, limpede și luminos s'nt în cadre de aur splendid aurite și decorate cu arabesce, circa 55 centimetri de înalțe și 40 centimetri de lăte, o deoare pentru ori-ce locuință, de aceea nimeni să nu întârzie la comanda cât mai în grabă. Mai departe se află și oglinzi mai mari, 67 centimetri de lungi și 47 centimetri de lăte, a fl. 4.65.

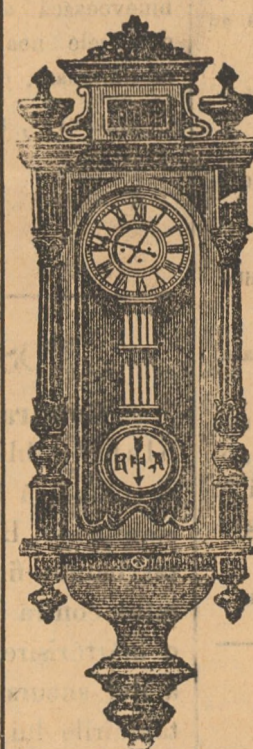
Fiecare se-și cruțe plămânile
și se-și cumpere
pentru fl. 1.50

8 bucăți recușite de fumat:
1 pipă de lemn cu scurgere,
1 verge fină potrivită la ea,
1 jăclău de pele fin,
1 aparat de foc de buzunar, calitate neruinabilă,
1 țuțoare de țigări,
1 sipcă de țigărete igienică, spumă de mare,
1 excelentă pipă de casă scurtă
1 vergea pe potrivireală.
Toate împreună fl. 1.50.

1 bucătă, 30 coți pânză de munte fl. 5.50.	1 bucătă, 30 coți șifon fl. 5.50.	1/2 duzină batiste albe de in veritabil. 90 cr.	1 garnitură de cafea colorată, 1 față de masă, 6 serviette fl. 2.25.
1 bucătă, 30 coți gradual bun de atlas fl. 6.50.	1 rînd de haine de pat colorate fl. 6.50.	6 bucăți cearceafuri nechivite, 3 coți de lungi 2 coți de lăte fl. 3.50.	1 duzină ștergare de in, Damast fl. 2.50.
1 bucătă, 30 coți barchet alb fl. 6.50.	1 duzină batiste de in, cu marginea colorată fl. 2.25.	O garnitură de bouret, din cea mai fină materie de bouret fl. 10.—.	1 rest de covor 6 metri fl. 2.—.

2 fl. bucata.
În toată lumea nu există ceva mai bun, mai plăcut și mai comod decât aceste renumite
cămăși de flanel
care s'nt cele mai noue și au 3 însușiri: ele servesc ca submăușă, cămașă și totodată ca giletă și fiind umplute la grumazi și piept cu chindisuri de mătășă sau atlas, s'nt extraordinar de bune și calde.
I. calitate fl. 2.—
II. sortă „ 2.50
III. fine „ 3.—

1000 bucăți
cușme rusesci
Ignatieff
din astrahan imit., fin încrețit, cuprins călduros cu vată, trebuie să le vînd cât mai în grabă și le dau cu duzina a fl. 11, — sau s'nt guratice cu
fl. 1 pro bucătă.

A se trage odată în 14 zile.

1 metru de înalț.
Numai fl. 7.85un orologiu cu pendulă
splendid ajustat
cu garanță de 5 ani.

Aceste oroloage cu pendule s'nt în dulapuri de lemn de nuc gothice bogat sculptate, circa 1 metru de lungi, 35 centim. late, montate, cu sticlă. au un ornament cu politură fin ce se poate îndepărta și au

un mecanism aproape neruinabil.

Cheia cu care se trage orologul e dublă, mecanismul, acurat regulat pe secunde, așa că un asemenea orologiu cu pendulă, neîntrecut în ce privește mersul excelent, e cea mai frumoasă și buziată mobilă.

Lada pentru pachetare se socotesc în 70 cr.

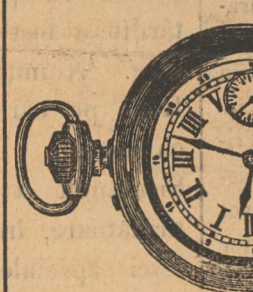
Aceleași orologiu cu pendulă, în carton mai fin, care se trage tot la 14 zile și bate oarele și jumătățile de oară, costă numai fl. 12.

Deșteaptă-te!

Numai fl. 3.50

costă un orologiu de deșteptare bine regulat, executat conform desenului, în dulap splendid de nickel, cu arătător de secunde și cu un clopot deșteptător ce sună foarte frumos, durabil lucrat, umblă și deșteaptă foarte punctual; e netăgăduit cel mai frumos și ieftin orologiu. Prețul scăzut numai fl. 3.50.

Oroloage
de buzunar

regulate precis, recunoscut ca de cea mai excelentă calitate, cu mecanism-remontoir veritabil, neperitor, de argint, metal lustruit, precum și de argint probat de 13 loți, admirabil lucru, foarte frumos

gravate, cu sticlă de cristal, cu aparat de secunde și arătătoare, toate se trag la mărner fără cheie și ajustate splendid cu toate inovațiunile tehnicii moderne de arta orologeriei, regulate precis foarte punctual, se capătă în 4 sort.

Numai fl. 5

costă un orologiu de buzunar-remontoir de argint-nickel, fără cheie, cu arătător de secunde bine regulat, sticlă plană și instrument de arătare mecanic. Mai departe același orologiu remontoir de argint veritabil de 13 carate fl. 8.50.

I. sortă în nickel.	II. sortă	III. sortă
orologiu-remontoir de argint veritabil cu capac dublu, cooperi elastic fl. 6.	orologiu-remontoir de argint veritabil prob. prin ofic. c. r. fl. 8.	orologiu-remontoir de argint veritabil cu capac dublu de argint veritabil pe 15 rubine. bogat gravate fl. 12, pentru dame fl. 10.

Lanțuri de orologiu elegante, aurite, cu acățătoare fl. 1. Elegante lanțuri de orologiu aurite fașon de panzer fl. 1.

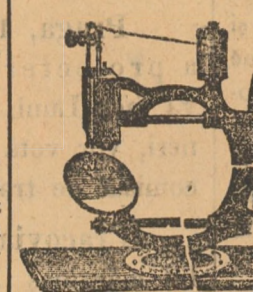
Lanțuri pentru orologiu de argint curat, probate de oficiu c. r. de monete, cu acățătoare fine și curate de argint, medalion sau cheie

I. calitate	II. calitate	III. calitate
argint curat fl. 2.85.	tărie mijlocie fl. 4.	sorta cea mai grea fl. 5.

Mașină de cusut pentru familii

pe cea mai nouă construcție costă, în loc de 15 fl. acumă numai

fl. 5.50.

Garantez pentru excelența prestare și pentru împunsătura frumoasă și regulată a acestei mașini de mână. Lucrează iute, frumos și tare, aproape ca ori-ceare mașină mare, coase toate materiile fără excepțiune, fie fine ori dure, face după plac împunsături mari, mijlocii ori de tot mic, este după cele mai noue experiențe mecanice - tehnice durabil construită din cel mai bun material și se expedează împreună cu toate recușitele ce-i aparțin și cu instrucțiunea de folosință.

Fiecare comandă, fie ori-cât de mică, se va trimite sub controlă îngrijită prelungă rambursă postală. — Tot ce nu corăspunde se primesce momentan înderet, se schimbă și se retrimite banii. — Comandele s'nt de a se adresa:

FEKETE'S Lieferungs-Magazine internationaler Waaren,
zur „ung. Krone“, WIEN, 5. Bezirk, Rüdigerasse Nr. 113 = Nr. 113.